

Hindu Organ

VOL 5. } JAFFNA, WEDNESDAY { இந்தியத் தினம். } கலியுகஸ்ரீ சக சகா { NO 22
இ-ம் புத்தகம். } JUNE 13, 1894 { கருகச, குன்மீகநவ, { இலக் ௨௨

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY. பகைத்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

WARD AND DAVY.
Chemists, Druggists, Stationers,
General Merchants & Agents
Naval Premises
Jaffna.
JUST UNPACKED.

Longcloths, Pepper Drill, Canvas oilcloths, Imitation Leather oilcloth, Dressing combs, Lozenges in 7 lb Tins, Gilt Metal Beads—very fancy, Finger Bowls, Wine Glasses, Hall Lamps of 100 candles power Best Wool thread, False Pearls, Fancy colour Globe lamps, Table Lamps, Cheap carriage Lamps, White lead, Lin seed oil &c. &c.

MEDICINES—Acids, Extracts, Oleums, Tinctures, Quinine, Musk, A sure specific for Gonorrhea and other venereal poisons, Hazeline, Mellins food, Keplers Codliver oil, Fellows Syrups, Fruit Syrups, Lemonade Powder &c &c.

COOL DRINKS FOR THE SEASON—Orange Syrups, Kamala Syrups, Pomegranate Syrups, Oakes & Co's Lemonade (the best quality), Orangeale &c &c &c.

Owing to the heavy fall in exchange our prices have risen a little high. But CHEAPER than other firms.

சுத்தமான நேபாள கஸ்தூரி, குசராத்திதே சத்துச் சுயமான கோரோசனை, வெள்ளை வெட்டை இவைகளை மூன்ற நாளில் குணமாக்கு ம் பூகதலம், வெள்ளிப்பற்பம், தந்தரோகநிவி ர்த்திஞ்ஞம் முதலிய மருந்துகளும் மற்றச் சுக விதிநிகிலில் மருந்துகளும் இன்னும் அநேக சிதைச் சாமான்களும் வேண்டியவர்கள் நாவல விட்டி லுள்ள ஷாப்பில் வாங்கலாம்.

TERMS STRICTLY CASH.

NOTICE.

IN THE DISTRICT COURT OF JAFFNA.

ORDER NISI

Testamentary } 456

No. —

Jurisdiction } 606

In the Matter of the Estate of the late Vaitilingam Sanmugam of Colombo.

Deceased
Arumugam Vaitilingam of Vannarponne.

Petitioner

Vs

Neelachchippillai wife of Vaitilingam of Vannarponne in Jaffna

Respondent

This matter of the Petition of Arumugam Vaitilingam of Vannarponne in Jaffna praying for Letters of Administration to the estate of the above deceased Vaitilingam Sanmugam coming on for disposal before F. J. De Livera Esquire, District Judge, on the 25th day of May 1894 in the presence of Messrs Casipillai & Cathiravelu Proctors on the part of the Petitioner and the affidavit of the Petitioner dated the 20th day of March 1894 having been read, it is declared that the Petitioner is the lawful husband of the heiress of the said intestate and is entitled to have Letters of Administration to the estate of the said Intestate issued to him unless the Respondent or any other person shall on or, before the 18th day of June 1894 show sufficient cause to the satisfaction of this Court to the contrary.

Signed this 30th day of May 1894.

F. J. De, Livera.

District Judge.

பாருங்கள். பாருங்கள்.

கமதுபத்திரி ராஜேசர் என்ற சிலர் இன்னும் தங்கள் கையொப்பப் பண்பாக்கியையனுப்பாதிருக்கின்றார்கள். ஆதலால் சமூகவோடு இவ்வருஷம் முடிந்திருந்த, அதற்குமுன் பாக்கித்தொகையோடு மறுவருஷப்பணத்தையும் அனுப்புமாறு கேட்கிறேன்.

புதிதாகப் பத்திரிகைபெற விரும்புகிறவர்கள் நம்பனமனுப்பியே பெற்றுக்கொள்ளவேண்டும். இச்சாலையிலிருந்து பதிவிறுப்பிலிருந்துபுகிறவர்கள் தபாற்செலவு அனுப்பவேண்டும்.

இங்ஙனம்.

இ. சா. மாணேசர்.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY JUNE 13, 1894.

INCREASE OF CRIME AND ITS CAUSES.

THAT crime has been increasing in Ceylon for some years past is an admitted fact. The question is being discussed in all its bearings in the press, and the Government have appointed a Commission to inquire into the subject. The report of the Commissioners is, therefore, looked forward to by the public with the greatest interest.

In order to cope the better with crime, the Government placed the Police force of the Colony under the dual control of the Government Agents and the Inspector-General of Police. But experience has proved the arrangement to be a failure. The Government also confidently expected that by a system of harsh treatment of criminals in goal—by over-working and under-feeding them and subjecting them generally to very strict and rigorous prison discipline—crime could be put down. It does not, however, appear that even this had the desired effect. There is undoubtedly a general dread of prison life throughout the Island, the public impression being that the person now convicted and sent to goal in Ceylon has little chance of returning to his village with life. But there are causes at work which make people at times to forget the existence of prisons and lead them to commit crimes, regardless of the consequences. It is, therefore, the duty of the Government to endeavour to remove the causes that generate crime, instead of subjecting helpless criminals in goal to unnecessary torture. The extract which we publish elsewhere on 'Mercy for Criminals' must be of special interest to the public in this connection.

There is a consensus of opinion that arrack taverns and gambling dens are the chief causes of the increase of crime and of the misery and ruin of thousands of families in Ceylon. The Government, however, will not restrict the sale of arrack for fear of losing the large revenue they derive from this source. They cannot but be aware of the existence of gambling dens, especially in the Singhalese villages, and of the great evils resulting from them. Yet no serious efforts have been made to put down gambling of the sort indulged in by the criminal classes in Ceylon. Increase of revenue on account of arrack means increase of crime and lawlessness in the country. The arrack rents have been sold this year for an unprecedentedly high price in almost all the Provinces. Although this may be taken as an indication of the prosperity of the country, and the Government may congratulate themselves on their good luck, yet it reveals, at the same time, a serious state of affairs as regards the growing propensity among the people to indulge in spirit-

uous liquors. The Government, if they are serious in their endeavours to suppress crime, must reduce the number of taverns in the Colony and impose some sort of restrictions on the sale of arrack, and must also adopt stringent measures to put down gambling and illicit sale of liquors in the villages.

The connection between arrack and crime is demonstrated by the fact that crime is less prevalent in places where the people are less addicted to drink, as in the case of this Peninsula. It is an admitted fact that drunkenness has not been prevalent here to such an alarming extent as in the other Provinces, and that murders, grievous hurts, thefts, and other crimes of a violent character, have been less prevalent in Jaffna. But it is now generally feared that, since the Jaffna arrackrent has fallen into the hands of the Singhalese renters, drunkenness has been increasing also here, resulting in a corresponding increase of lawlessness in the place. It is said that the taverns have now become the rendezvous of the bad characters of the village in which they are situated, whose friendship and good-will are courted by the tavern-keepers who are all Singhalese men imported from the Western and Southern Provinces of the Island; that the tavern-keepers now live in the taverns themselves, unlike in the time when they were in charge of the natives of Jaffna, and have the temptation to sell arrack at any time in the night, and that, in almost every tavern, especially in the country parts of Jaffna, the quantity of arrack now sold is at least double the quantity sold three or four years ago. A correspondent in a past issue of the 'Hindu Organ' called the serious attention of the Government and the public to this state of affairs here, and we hope that the note of warning sounded by him will not remain unheeded by the authorities.

We must not forget to mention in this connection that the introduction of the present Civil and Criminal Codes into the Colony have made justice expensive, dilatory and beyond the reach of the generality of the people, who are, therefore, tempted to take the law into their own hands, whenever their rights are invaded by those who could afford to spend their time, and wealth in litigation. This is another cause for the increase of crime; and it is to be hoped that such amendments will be made by Government in the law as will remove the hardships the people now endure.

It is also a deplorable fact that the Headmen, under the present system, throughout the Island, with exceptions of course, are an indifferent lot, being either powerless to cope with crime or conniving at it. It is not the fault of the Headmen, but of the system under which they are appointed. The duties of Headmen are fulfilled, if they only punctually perform their revenue duties. The Government never require them, much less make them feel that they are responsible for the peace of their divisions. No breach of the law could take place in a village without the knowledge of the local Headmen, and such of them as cannot prevent any breach of the peace, if they had previous knowledge of it, or fail to bring offenders to justice, do not deserve to be Headmen. Much depends on the character, intelligence, influence and energy of the Principal Headmen. If they are selected with due regard to those qualifications, there cannot but be a decided change for the better in the condition of the country as regards crime. The subordinate Headmen are but the nominees of the chief Headmen. And if the latter are only made to feel that all shortcomings on the part of their subordinates will reflect on themselves,

கணபதி துணை.	
வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்.....	*
விழுகதன்புனல்வேந்தனுமோங்குத...	*
ஆழ்கதீயதெல்லாமரனாமே.....	*
குழகவையகமுந்தயர்ஜீர்கவே.....	*

விளம்பரம்.

புத்தக விளம்பரம்

	ரூ	சதம்.
நன்னூல் விருத்தியுரை...	2	00
கம்பாலபாடம்...	6	
உம்	12	1/2
கம்	25	
சம்	50	
இம்	37	1/2
மறைசைஅந்தாதிஉரை.....	25	
ஆத்திருடி கொன்றைவேந்தன்உரை-	6	
சித்தார்த்தப்பிரகாசிகை...	12	1/2
புமிசாத்திரவிளக்கம் 5-ம் தரத்துக்கு-	15	
சைவதூஷணபரிசாரம்...	25	
சிவநாமவிளக்கம்.....	5	
ஞானக்கும்மி.....	5	
சிவனுர் தேவனு என்னுந் தீயநாவுக்	5	
கு ஆப்பு.....	5	
(இவை 80 க்கு க கழிவு)		
* அமெரிக்காவில் இந்துமதம் இங்		
ளிலிசிலும் தமிழிலும், வாங்கிப்ப		
ரப் புகிதவர்களுக்கு 25 க்கு.....	40	
50 க்கு -	65	
100 க்கு -	80	
பதினெண்புராணங்களிலொன்றாகிய		
சைவபுராணத்தினுள்ள அருச்சு		
ணத்தபரிசையை, திறமான வசனந		
டையில் மொழிபெயர்த்த ச்சிடப்ப		
ட்ட புத்தகம்.....	20	
(தபாற்செலவு வேறுகொடுக்கவேண்டும்.)		

“சைவவித்தியாசாலைப்பாடமுங்கு.”

இது அச்சிட்டு முடிந்திருக்கிறது. பெற்றுக்கொள் ளாதவர்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சைவப்பிரசங்கம்.

ஆனிமீ

சுருட பு. பன்னாலியிலும்,
கூஉ வி. தெல்லிப்பழையிலும்,
கூஉ வெ. வீமன்சாமத்திலும்,
கூஉ ச. காங்கேயன் றறையிலும்,
உரு வி. கோப்பாய் தெற்கு வடக்கு வித்தியாசா லையிலும்,
கூஉ செ. சிறப்பித்தியிலும்,
கூஉ வெ. சங்கரனை வித்தியாசாலையிலும்,
கூஉ ரு. கோட்டையிலும், நந்தாலிலும்,
கூஉ வி. அளவெட்டியிலும்,
கூஉ ச. வேலினை-மேற்கு வித்தியாசாலையிலும்,
புரிமத். ச. ஏரம்பையரவர்களாலே செய்யப்படும்.

பிழை திருத்தம் —சென்ற அடம் பக்கத்தில் மூன்றாம் பத்தியில் சகம் வரியில் வேண்டுமென்றி ரு என்பதை ஆகாதென்றிருர் என்று திருத்திக்கொ ள்க.

இத்துசாதனம்.

யாழ்ப்பாணம்: சயஸ்ரீ ஆனிமீ கூஉ.

கிரகங்களும் மனுஷரும்.

(0):

இப்பூமண்டலம் சூரிய சந்திராதி கிரகங்களின் சம் பந்தமுடையதென்பது எட்டுணையும் சந்தேகமில்லா த விஷயம். அது பசுவிலே சூரியனும் ராத்திரியிலே ச ங்கிராதினும் முறைக்காவல் புரிந்து வருதலிற் பிரத் தியகூடமும், சூரிய சந்திராதிக்காரத் பூமியிலே காலந் தேராய் [கணத்தோருமென்று] நுழைந்தோஷமென்று] வ துபாடுகள் காணப்படுவ துண்மையென முன்னொருமு றையிலே காலசக்கரம் என்னும் விஷயத்திலே விரித் துக்கூறினும். அஃது யாவற்கு உடன்பாடாயதொ ருவிஷயமேயாம். அதிதரி:—

மனுஷதேகமும் இப்பூமண்டலத்துக்கு முதற்கார ணமாயுள்ள பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயமெ ன்னும் பஞ்சபூதகாரியமென்பது யாவர்க்கும் உடன் பாடாமன்றோ. ஆகவே மனுஷதேகமும் ஒரு சிறு பூ மியேபோலவது. சூரிய சந்திராதிக்கால் பூமி வேறு பாட்டினை அடையும்போது அதன்சுருதியுமனுஷதே கமும் வேறுபாட்டினைப்பொருந்தமென்பது சிச்சயமா ம்.அத்தெல் சித்தம் சடமும் (Spirit and Matter)கூடி.

கத்திலே கிரகங்கள் வேறுபாடுடையது சந்திரிய மெய்நி, சித்தமாய் ஆன்மாவிலத்தி லுண்டாவது எ ன்னவன் கூடுமேயெனில், சகதுக்கங்களை அறுபிப் பது ஆன்மாவன்றிச் சரீரமென்று. சரீரத்தில் வேறுபா டினைக்காவே அத்தொண்டாடும் சகதுக்கங்களை அறு பிப்பது ஆன்மாவேயாம். சரீரமே அறுபலிக்கின்றது ஆன்மாவன்றெனில், ஆழ்ந்த சித்திரைக் காலத்தே த ன்மேற் பாம்பேறிச்செல்லவும் அதனுணர்ச்சி சிறிதுமி ல்லாதுகிடக்கின்ற ஒருவன்,சரீரிகரகாலத்தே தன்சரீ ரத்தே காணினும் அதனை அஞ்சுவன் என்றால் ஆன்மா வின்றித் தேகம்.அறுபிப்பதென்பதெவ்வாறு கூடும். இன்னும் மரணித்தபின்னரும் தேகம் கடுதலாகிய த ன்பத்தை அறுபலித்தல் காணப்படுதல்வேண்டு மென் றோ.அற்றெல்,ஆன்மாக்கள் சுயேச்சையாக ஒன்றைச் செய்யும் வன்மையில்லாதனவாய்க் கிரகங்கலால் ஆட் டப்படுவனவாதல் வேண்டுமெயென்றாலோ, அற்றன் று.ஆன்மாக்கள் தாம் முன்செய்த நல்லினை தீவினைப் பயக்ளைத்தவிர்க்கும் வலிமையில்லாதனவாய் இப்பிற ப்பிலேபுதிதாக நல்லினை தீவினைகளைச்செய்யும் சுயே ச்சையுடையனவேயாமன்றி எல்லாம் வல்லனவல்ல. இப்பிறப்பிலே அறுபலத்துக்குவரும் நல்லினை தீவினை களெல்லாம் முன்செய்த வினைகளேயாம். ஆதலா ல் கிரகங்கள்,ஆன்மாக்கள் முன்செய்த வினைப் பயக்ளை இப்பிறப்பிலே அவைகளுக்கட்டும் அதிகார முடையவராம். கிரகங்கள் ஊட்டும் முறையை நோக் குமிடத்து அவைகள் அரசனது ஆணையைச் செலுத்தி ம் தண்டத்தலைவர் போலக் கடிவளது ஆணையை மு றைபிறமுது செலுத்தும் சேவகம் அமைத்தனவாம். செய்த நன்மை தீமைகளுக்கு முறையே சன்மாணமு ம் தண்டமும் பெறுதலால் உலகத்தொருவன் தன் சு யேச்சையை இழக்காமையோல ஆன்மாக்களும் தாம் செய்த வினைகளின்பயமனை ஊட்டப்பெறுதலால் தம் சு யேச்சையை இழக்குமரில்லையன்றோ. மனுஷர் தாம் முன்செய்த வினைகளைநோக்கச் சுவாதீனம் ல்லாதவரு ம் இப்போது நவமாகச் செய்யும் வினைகளைநோக்கச் சுவாதீனமுள்ளவரு மாவான்றி முற்றச் சுவாதீனமு டையருமல்லர் முற்றச் சுவாதீன மில்லாருமல்லர்.

கிரகங்களைச்சிலர் இழிந்த சிருட்டியெனக் கொண்டு உயர்த்த சிருட்டியாகிய மனுஷரை அவை நடர்த்த மென்றல் கூடாதெனச் சாதிப்பர். அவ்நாளுக்கு சாதிப் பாரது சமயந்தானே, கஷத்திரங்கள் சாந்திரிகளை வ திரட்டத்தினாலும், பெரியோர்சிலர் கஷத்திரமாக கின்ற பிரகாசிக்கின்றோரென்றும் கூறுமென்னில் அத னைமாதிரிதம் நம்புகின்ற இவர் இவற்றைத் துஷிப்ப தென்னோவியேயாம். வரும்.

திருக்கேதீச்சரம்.

சமுதாட்டுக்குப் பெருமை தருவனவாகிய பாடல்பெ ருத் சிவஸ்தலங்க ளிடைநுண் அதி முக்கியஸ்தலமா கிய இத் திருக்கேதீச்சரத்தினது அஸ்திபாரஸ்தானம் ஒருவாறு சோதனையால் அடப்பட்டது. சுற்றுப் பிரதி ஷ்டாலிங்கமும் ஒன்றாகப்பட்டது. நாட்டுக்கோட்டை ச் செட்டிப்பிரபுக்கள் முற்பட்டுக் கையிட்டதிருப்பணி கள் ஒன்றாயினும் இதுவரையிலும் சமபூரணம்பன்ன ப்படாது போனதில்லை. முன்னைக்காலத்தில் அரசரும் பின்னர்க்காலமாகிய இக்காலத்தில் செட்டிகளுமில் யேயாயின் மதரை சிதம்பரம் முதலிய அநேக தில்வி யகோத்திரத் திருப்பணிகள் இக்காலியுக்கத்தில் நடத்த ல் அரிதினும் அரிதேயாம். பராதீனப்பட்ட டை. சிவஸ் தலங்களில் இத்தனைச்சிந்தையுடையவர்களேயான ல், சுவாதீனப்பட்ட இத் திருக்கேதீச்சரத் திருப்பணி யில் எத்தனைப் பெருஞ் சிந்தையையும் முயற்சியுமுடை யராயிருப்பரென்பது சொல்லவேண்டா. இத்துணை ச் சிந்தையுடைய அச்செட்டிகள் இதிற் கையிட்டிரு ப் பது துண்மையேயுடைய நம்மவர்களே. சிவபுண் ணியபத்துக்காக வாகஞ்ஞதானம்செய்த பணத்தொகை களைச் செட்டிகள் செலவிடப்போகும் பெருந்தொகை த் திரவியத்தோடு நோக்க அத்தொகைகள் மிகச்சிறி ய தொகையேயாம். நம்மவர்களே காரியபாக்கள ளில் எதிற் பிரவேசித்தாலும் ஏதோ ஒரு வழியகையா ல் தலைத்தானம்பெறுதலை இயல்பாகவுடையவர்கள்.அ துபோல நம் ஸ்தல நிலம் வாங்கப்பட்டது நம்மவர்க ள்திரவியம் கொண்டேயாம். ஆதலால் திருப்பணிக்கா ரியத்தினும் அஸ்திபாரத் திருப்பணியும் நம்மவர்களால் நடைபெறுவதே முறையும் பெருமையுமாகும். இனி நம்மவர்கள் வாக்குத்தானம் செய்த பணத்தொகை களை விரைந்து கொடுப்பார்களென நம்புகின்றோம்.

வப்பிட்ட ஞானமே ஞானம் என்றும், தன்னைப் பற்றினவர்களுக்கு முத்தியடைதலின்பொருட்டாயுள து வேதசாரமாகிய சிவஞானம் என்றும், (கூஉ ம் பிரி விலே கண்டவாறு) கிரந்தசங்கியையால் நுறுகோடி பிரமாண விரிவினையுடைய இந்த வைதிகோத்தமாகிய ஸைவம் சுருக்கமுறச் சிவபெருமானால் அருளப்பட்ட து என்றும்,

சசாயம்பரோதர்மப்பரதர்மஸ்யசாதகம்|
தர்மசாஸ்த்ருதிபச்சம்யச்சச்சவோபபுத்தந்தி||
தத்தூத்யோயப்பரோதர்மச்சத்தேஷ்டாநுட்டாச்சபதி
த||

இதிகாசுபுராணப்பாங்கத்திதபபுருங்கித:||
சைவாகமைஸ்தசுபுச்சச்சாங்கோபாங்கல்ஸ்தர:|
சம்ஸாராதிரச்சச்சம்யகேவோபபுருங்கித:|

அபரதர்மம் (பசுபுண்ணியம்) பரதர்மத்தத்குச் (சிவபு ண்ணியத்தத்கு) சாதனமாய்; பசுபுண்ணியமானது(ம னுமுதலிய) தர்மசாத்திரங்களிலுலே சாங்கமரக விரி த்துரைக்கப்படும்; பரம அருஷ்டானமாகிய பதிபுண் ணியம் இதிகாசுபுராணங்களினால் கடினமரக (தேளி வின்றி) விரித்துரைக்கப்படும்; அப்பதிபுண்ணியம் பி ன்னர்ச் சைவாகமங்களினால் "சாங்கோபாங்கமரக ஷ்டத்தவசோதனையாம் சம்ஸ்கரா அதிகாரத்தோடு ண்றாக விரித்துரைக்கப்படும்" என்றும் சொல்லுமா ற்றால், வேதஞ் சிவாகமம் என்னும் இரண்டும் வைதி கமமென்பது முடிந்த முடிவாய் முற்றிற்று. சசுவா சிய முதலிய பரமோபிடதங்களின் தாற்பரியங் கூற ப்புருத்த பிரமகோத்யும், வாயுச்சக்திதத்யும் பிறவும் பசு பபத்யோகஞானம் பாசுபதயிரதம் பூண்ட அதிபக்கு வரஞ் சாந்தருக்கு உபதேசிக்கப்படல் வேண்டுமென்றி மற்றையோர்க்கு மறைக்கப்படல் வேண்டுமென்று போறிக்குமாற்றால், அப்பரமோபிடதங்களின் முடி வு பாசுபதஞானத்தில் முற்றாமென்க. இது "சத் தாத்தவீதம்" என்னும் பாகத்தின் கீழ்ச் சிறிது குகிச் சப்படும். இங்ஙனம் வேதம் சிவாகமம் என்னும் இர ண்டும் பரதர்மமாகிய சிவபுண்ணிய சிவஞானத்தை யுணர்த்ததலால், சசுவாசிய முதலிய பரமோபிடத ங்கள் பொதவுறச் சூததிரம் போல கிற்ப், அவற்றின உபாருளைத் திரிபின்றி விரித்த (உப்புபிரம்மணமரக) உரைக்கப்புகுத்த ஆகம் சிறப்புறப் பாஷ்யம்போல அமைவதாமென்க. இது நோக்கியன்றோ ஸ்ரீ மூல நாயனார்,

வேதமோடாகமமெய்யாயிரைவனு
லோதம்பொதவுஞ்சிறப்புமென்றுணுக
நாதனுலையிலைவாடிவலண்டந்தம்
பேதமதென்னிற்பெரியோர்க்கபேதமே.

என்று இங்ஙனம் அருளிச் செய்தார். அவ்விரு வேத சிவாகமங்களால் அறிவுறுத்தப்படும் மெய்ம்மைச் சம யநிலை வைதிகைமைமென்பபும், உப்பபிரம்மணமெ ன்றது ஓர் முதனூலையடுத்த சின்று அதன் அர்த்தத் தை விரித்துப் புஷ்டியாக்கலென்னும் பொருட்டு.

கூடு பிரமதேவருக்குப் படைப்புத்தொழில் முற் றுவிற்கும்பொருட்டு அவர் தியானத்தத்கு எளிவந்து அவர் புருமத்ததியமாம் ஆஞ்ஞானத்தாமவாயிலாகத் தோன்றி மேலே சொல்லிப் பாசுபத ஞானத்தைச் சி வபிரான் அருளினுரைப்பது கோக்கியே,

உமாபதிப்பசுபதிச்சீர்கண்டோபிரமணச்சத||
உத்தவாகிதமல்யகஞ்ஞாநம்பாசுபதம்சிவ||

உமாபதியும், பசுபதியும், (தெற்றியினின்றுத் தியானத் து வெளிப்பட்டுத் தோன்றினமைநால்) பிரமாவின் பு தல்வருமாய சிவபிரான் இந்தத் தெளிவாகிய பாசுபத ஞானத்தை அருளினுரைந்து மகாபரதம் கூறிற்று. திஃதரியாது, பிரமத்திரிசன் ஸ்ரீகண்டத்திரன் என ப் பலர் இப்பாசுபதத்தைச் சொன்னார்களென்று பன் மையில் முடித்தது பிரமவித்தியாப் பத்திரிகைக்குப் பொருளுண்மை தெரியாமையினாலாமென்க,

கூசு. குகமகாமுனிவரை இருபுகள் வேதசம்பந்த மாகிய சூதசங்கிதையைப் போதிக்குமாறு வேண்டி, அதற்கு இசைந்து அவர் புராணத்தைப் போதிக்குமி டத்து, வைதிகஸ்மார்த்த தருமங்களை விரித்துச் சொ ல்லுங்கால், அந்த வைதிகஸ்மார்த்த தருமங்களை உயர் த்தியும் மற்றவைகளை அந்நனம் உயர்த்தாது விடுத்த தும் தக்கதேயாம்.வைதிகஸ்மார்த்ததெறி கடைப்பிடி த்தார் அவ்வைதிகஸ்மார்த்தத்தை அறுட்டியாது தல மையாம் வைதிகைமை பாசுபததேதியில் பிரவேசித் ததும், பக்குவமடைந்ததும், அந்ந் பெறுதலும் ஓர்போ துங் கூடாமையால் சைவபுராண வாயுச்சக்திதத்யான தி,

அநேகசம்மதித்தாகஞ்சிரௌதஸ்மார்த்ததாவர்த்தி
காய்|

விரத்தாகாம்பாபுத்தாகாம்பாசேதிமசேச்சவாய்|

"அநேக சன்மங்களிலே முற்றிய வைதிகஸ்மார்த்தத ர்மங்களையுடையாய், (அதனும்) பற்றற்றவாய் அறி வுடையராயெய்தினுர்த்திகே சிவபிரான் அருள்பாலி க்கின்றாரென்று கூறுதலாலும், அங்ஙனமல்லாத செ ய்தல் உலகதெறி வைதிகதெறியைப் பிறழவைத்தலா ய் முடியுமாதலினும், இருபுகளுக்கும் நம்போலிய கழைகளுடைய உய்வின்பொருட்டே சூதமுனிவர் உ பதேசித்தாராதலினும், வைதிகஸ்மார்த்த புண்ணி யங்களைச் சூதசங்கிதையிலே எடுத்த விஷயத்துக்கே ர்ப் உயர்த்திப் பேசுதல் தக்கதேயாம், வலர்க்கும் எப் பொருளும் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் ஒரேபயனைத் தாது வேறுபட்டே சிந்துமாறலினும், கோயி னுலே பீடிக்கப்பட்ட குழந்தைக்கு நல்லுணவுகளை ச ஞ்சென்று வெறுக்குமாறு தக்க வார்த்தைகள் சொல் லி கிங்கித்தும், பயமுறுத்தியும், அவ்விடத்த அக்கால த்துக்கியன்ற உணவுகளைத் தாய் தந்தையரும் வைத் தியரும் கொடுத்த வியாதியை ஒழித்தலை உலகத்தி லே பிரத்தியகூடமாகக் காண்ட விழிதலாமென்க. இ ங்ஙனம், வைதிகஸ்மார்த்த புண்ணியங்களாம் விசிஷ்ட தர்மத்தைச் சூதமுனிவர் சூதசங்கிதையஞ்ஞவ பவகண்டத்திலே விசாரஞ்செய்தபோது, அவர் ஒவ் வோர் தாற்றருமத்தைத் தாழ்த்தி மற்றொன்றை உயர் த்திப் படிமுறையிலே பேசிச் செல்லுங்காலும்,

சைவமோகிதாதர்மோவரிஷ்டோகைவசக
 "சைவமோகிதாதர்மோவரிஷ்டோகைவசக
 தே,சந்தேகமில்லை" என்று வலியுறுத்திப் பேசினார்
 அம், சிந்தைகரோசகாளம் கரபாலாதி ஆகமங்கலினு
 ம, மேற்கரோசகாளம் கரபாலாதி ஆகமபுண்ணியம்
 சிவோபதமென்றும், இக்காலகதி ஆகமபுண்ணியம்
 னினும் ஸ்மார்த்த வைதிக புண்ணியங்கள் சிறந்தன
 வென்றும், மேலே தாரதமியஞ் சொல்லிப்போர்த்தா
 ர் இதனால், வைதிகஸ்மார்த்த புண்ணியங்களினும்
 சிவாகமபுண்ணியங்கள் சாழ்த்தனவோ எவ்ளில், (கூடம்
 பிரிவித் கண்டபடி) கன்மகாண்டம் பற்றிய கருதியடி
 னிலேயுள்ள புண்ணியங்களிலும் ஞானகாண்டம்பற்
 ரிய கருதியடி னிலேயுள்ள புண்ணியங்கள் சிறந்தன
 வென்பது சமஸ்தாதார்த்தர்களுக்கும் பெரியோர்க்கும்
 ஒப்பமுறத்த பட்சமாத்தலின், கன்மகாண்டம் பேசுமி
 டுப்பொருள்காண்டம் பேசுதற்கு, ஞானகாண்டம்
 பேசுமிடத்துக் கன்மகாண்டம் பேசுதற்கும் அவகாச
 ம் இல்லை, அங்கேகே அது அது சிறந்த தன்னிடத்
 து வலியுறுத்தி நிற்குமாறு சொன்ன, குதகங்கிதை மு
 க்கியமாய்ச் கன்மகாண்டம்பற்றிச் கருதியடிகளின்
 தாரதமியங்கொண்டு நிற்குமிடத்து, ஞானகாண்டம் ப
 ற்றியச் கருதியடி ஒருக்குப் பெரியும் உபப்பிர்மண
 விரிவுபொருள் கூறப்படுகின்ற ஆகமங்கள் சத்திரிபாத
 த் தலைமையரம்படி கோக்கி ஆண்டிச் சிறப்புறப் பேச
 ப்படுவதற்கு இடம் பெறுகமாறுவல்ல, குதகங்கிதை
 யே மகாதேவர் திருவருட்பெருமை பேசுமிடத்தும்,
 சத்திரிபாதர்மகாண்டம்வாய்க்கச்சகம்
 மயரகோத்தோரகஸ்பத்காந்திராபுங்கபயாதபி
 "சிவானுஞ்ஞாயந்தந்தேகப் பயந்தாலும் இரகசியமாத
 வில் உங்களுக்குச் சத்திரிபாதவகையின் இரகசியமா
 ம்சொன்னு சொல்லப்படுவது" என்று அங்கங்கே
 மறைத்துச் சொல்லும் குணம் கிழங்குலால், எத்துணை
 ப்பெரிய பொருளும் அவ்வக்காலத்திலுந் திறந்த
 காலத்தும் பயன்படுவதென்றுமென்பது, "சித்திரிபாத
 த் தாரதமியங்கொண்டு நிற்குமிடத்து, பொற்றாளை
 யறப்புரிசாற்புத்திரசெயினதைதரல்போல" என்று பெ
 ரியோரும் பணித்தலால், சத்திரிபாத முற்று அருளி
 உள்வீடாய் எய்துத்கால் வேதசிரசின் பரவியப்போ
 ல்வாரம் கரபாலாதி வைதிககாமம் உருசிக்குமா
 னோக்கி சிறந்த குதகங்கிதையின் கருத்தியாத, ஒவ்
 வோர் வாக்ஷியம்பற்றிச் சைவமோகிதைத் துவிக்கப்
 போதல் கிறவாயிலாகவல்லவாம், குதகங்கிதை மு
 தலாம் அத்தியாயத்துப் பதினொருக் கலோகத்தினால்
 கரபாலாதி ஆகமங்களை மகாதேவர் எவ்வாறு அருளின
 னோ, அவ்வாறு பதினெண் புராணங்களையும் சத்தியவ
 திருமங்க (ஸிவசமுனிவர்) அருளினனோ உயர்வு
 கோக்கி உவமை எடுத்தக் கட்டப்பட்டமையாலும்
 அறியப்படும். சி, செ, வரும்.

பெண்கள் அறியவேண்டியது.

சோலப்பூக்கும் பிச்சுபூக்கும்மிடையிலுள்ள நெ
 யில்லாசனமோன்றில் கைக்குழந்தை யொன்றுடன்
 அறாறா கையணிந்த ஒருபெண் உந்து வேறுருக்கு
 ப்பாச முக்கட்டித் தரும்படி கேட்டாள், அவளை மறி
 சகும் கோக்கத்தால் அவ்விடத்துத் தலைவர் முக்கட்டி
 கொண்டால் கடத்திவிட்டு, வண்படி வந்துபோனபின் அ
 வளையோர் அறைக்குள்போய் மற்றவன்டி வரும்வரை
 யும் இருக்கச் சொன்னார்கள். அவளப்படியே போயிரு
 க்க, தலைவர் வாள்பிடித்த சிலவீரோடு உள்ளே புரு
 ள்த, அணித்திருந்த நகைகளையெல்லாம் கழற்றித் தார
 துபோனார் கொண்டுபோகாமென்று அச்சுறுத்தினார்.
 உடனே அவைகளைக் கழற்றித் கொடுத்தவிட்
 டுள்ள, அதன்பின் வேறும் சில அடாதவார்த்தைக
 ள் சொன்னார்கள். அவள் கொஞ்சநேரம் வெளியே
 போய்வர உத்தரவு கேட்டாள் ஒழியவொன்னென்று
 ம பயத்தால் அவர்கள் அவளை விட உடன்பட்டிரா.
 தான் வருத்தமாய்த் தன் குழந்தையை வைத்துக்
 கொள்ளும்படி கொடுக்க, அவர்கள் நம்பித் குழந்தை
 யை வாங்கிக்கொண்டு விட்டார்கள். அவள் வெளியே
 வந்து எல்லாரையும் உள்ளே விட்டுக் கதவைப் பூட்டி
 க் கொண்டாள். அவர்களுடைய இரப்புக்களையெ
 ள்வாம் பொருளாக் கா வாயில் இருந்தகொண்டா
 ன். இறுதியில் குழந்தையை வெட்டிப்போடுவோமெ
 ன்று அச்சுறுத்தியும், உள்ளபடி வெட்டியும் ஓர் தவ
 ர்த்தார் காட்டினார்கள் அவளதற்கும் அசைவயில்
 லை, அதன்பின் சூறையுளும் வந்தி் கடிவிட்டார்கள்.
 மற்றவனடியும் வந்துவிட்டது, வண்டிப்பேச உத்த
 ரவு கொடுக்க ஒருவரு மங்கையின்மையால் கரையு
 ம் காவல்வீரரும் இறங்கிவர, அவன்வந்த சங்கதி
 னையெல்லாம் சொன்னான். தலைவர் திறந்து உள்ளே
 நின்ற புருஷர்களை யெல்லாம் பிடித்துச் சிறைப்படுத்தி
 யிருக்கிறார்கள்.

சமாசாரம்

காலநிலை—வெப்பமில்லாதும், மழை யடிக்காடற்
 மது. ஆடுமாடுகள் பசுப்புறமே அலைவுறுகின்றன.
 பவுள்விலையெடுக்க வைக்கால் விலையுயர்ந்து, சி
 ன்னமுத்து, கூடைக்கட்டி முதலியகோய்கள்கிண்க
 ப்பாத்த சனங்களை வருத்துகின்றன.
 மாணம்—சை, ப. சபைபிந்தக் தவருளொருவ
 ராகிய ஸ்ரீ. கு. செல்வநாயகம்பிள்ளை சென்ற இரவு சி
 வபதமடைந்தவிட்டார்.
 தியபாயம்—தென்றற்காற்றின் பெலத்தார்போ
 லும் சென்றபகைத்தலின் அங்குமிங்கும் அகேக வீடுகள்
 தீக்கிரையாயின.
 கம்பேளிகள்—இந்தமே வர்த்தக கூட்டங்கள்
 இலவாயிருந்த க, உ, க என் உண்டி இப்பொழுது
 பலவாயின. இது நம்முக்குப் பெரிது சிறப்பையா
 னும், பவுள் வட்ட ஏற்றத்தால் விருத்தி சந்தர குன்ற
 ம்போலிருக்கின்றது.
 குருபூசை விசேடம்—சங்களை மேற்கு
 சைவவித்தியாசலையார் சமயநூலர்களுடைய குருபூ
 சைகளைக் கிரமமாக நடாத்திப் பிரசங்கமுஞ் செய்வி
 த்து வருகிறார்கள்.

பொலியுயர்ந்தபுது
 துறைக் கோடுகளின் நீதிபதியு
 சாசிச்செட்டியார் கவர லீய்
 தியோகத்துக்கு அதாரும் சென்றககவ முதலாக
 மெஸ். G. W. உலுக்கவுள் துறைநியமனம்பெற்றார்.

நன் கொடை—சை. ப. சபைபிந்தக் தவருளொருவ
 ராகிய ஸ்ரீ. கு. செல்வநாயகம்பிள்ளை சென்ற இரவு சி
 வபதமடைந்தவிட்டார்.

கந்த புராண படனம்—இப்பொழுது ஆங்கா
 ன்குள்ள சிவாலயங்களிலும், விராயகாலயங்களிலும்,
 சுப்பிரமணிய ஆலயங்களிலும் மிகக் கிரமமாக இப்ப
 டனம் நடக்கின்றது.

வல்லுவெட்டி—இங்குள்ள சைவாபிமானிகள்
 சென்றமீன் ககவ சை. ப. சபைபிந்தக் தவருளொருவ
 ராகிய ஸ்ரீ. கு. செல்வநாயகம்பிள்ளை சென்ற இரவு சி
 வபதமடைந்தவிட்டார்.

ஷண்முக விஜயம்—இது "மாதந்தோறும் ர
 யல் சிவன் பாரகொண்டவோர் சஞ்சிகைநுபமாக
 வரும்." இதன் விலை வருஷம் க-க்கு ரூப ௨. விரும்
 புபவர் சென்னை திருவிவிலிஸ்வரர் பேட்டை "ஸ்ரீவர்
 தபுரிசபாதகேசர பத்தஜ்ஞசபை"யின் பொக்கிஷக
 ஸ்ரீ தி. முத்தாராமபிள்ளைக்குப் பெற்றுக்கொ
 ள்ளவாம். நமக்கனுப்பிய சஞ்சிகைக்காக நாமுமூ
 ப்பி வருகோம்.

சுடிதாக்கு விடை.

க. வயாலிளவன் ஸ்ரீ க. வேலுப்பிள்ளை திருகோ
 ணபுல ஸ்ரீ. கு. கிருஷ்ணபிள்ளைக்கு அறிவுறுத்தவெழு
 திய சுடிதம் பெரியதும் கொடியதும் தான் தால் நிறுத்தி
 ச் சிலவற்றுக்கு விடை வருமா?

(உ) "அக்கிலையோதியோர் வழங்குவருஞ் சாந்தி
 ராளி லதி முக்கியமானவைகள் இத்துக்களித்ததலி
 ருத்தே பெற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. அது அவர்கள்
 ஒத்துக்கொண்ட விஷயமே.

(க) பூர்வபாஷை கடவுளாலுளப்பட்டது.

(ச) நம் தேசவாசினுட் பெரும்பான்மையோர் சி
 வனாத்தல் கருதியே அகிலபாஷையைக் கற்கின்ற
 ஏனைய வினாக்கள் ஆவசியகமன்று. பத்.

கடிதம்.

சைவபரிபாலனம் ஆவசியகம்.

பத்திராஜிப!

நாம் வாசஞ்செய்கின்ற இவ்விலங்கைத் தீவ்விடத்
 தே மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயம் பலபலவிடங்களி
 னுமுளதேயாதிடும் விசேஷமாகப் பெருக்கொகையி
 னர் இருக்குமிடங்கள் யாழ்ப்பாணம், திரிகோணமலை,
 மட்டக்களப்பு என்பவைகளே யாழ்ப்பாணத்தில் சை
 வப்பிரகாச வித்தியாசலையுளும், சைவப்பிரசங்கங்
 களும், சைவபரிபாலனசபையும் அங்குள்ள கல்வியறிவு
 முதலானவைகளின் சிறந்த பெரியோர்களின் பேருக்க
 த்தினால் தொழுகப்பெற்று மேலும் மேலும் செழித்
 தோங்கி வளர்கின்றன. மற்றைய திரிகோணமலை மட்
 டக்களப்பு முதலிய இடங்களில் இந்த நம்முயற்சிகள்
 இன்னும் நடைபெறுகின்றன. மட்டக்களப்பு, நீ
 ர்வளம், சிலவளங்களைத் தெரிப்பான காடெனினும் இ
 ன்குள்ளவர்களிடத்தே தர்மம், கல்வி, ஆசாரம் முதலி
 யவை மிகக்குறைவாக இருக்கின்றன. பெரிய உத்தியோக
 ஸ்தர்களோர் மெய்ச்சமயமாகிய சைவசமயத்தைவி
 ட்த்துக் கிறிஸ்தமதம் பெருதியில் வீழ்த்த வருத்துவ
 தைக் காண்பது மிகமனவருத்தமான சங்கதியே. இ
 ன்குள்ள பாதிசீமார்க் அகேக ஏழைச்சனங்களை எத்த
 வர்க்கத்தங்களினால் தம்மத்தத்துப்படுத்துவதும் பின் கட்ட
 டாற்றித் தைவிடுவதாயிருப்பதையும் காண்பதும் வரு
 த்தமே. இக்கிறிஸ்தவர்களின் விடாமுயற்சியைக்கா
 ண்கின்ற சைவர்களே! செல்வர்களே! என்
 மதாபிமானிகள்! கந்தவர்களே! என்
 நீங்கள் முயற்சியின்றி ஊம்போன்றிருக்கின்றீர்கள்
 ம்சமய அபிமான முயற்சியோ? சைவ வித்தி
 யாசாலையு முதலியன ஸ்தாபிக்க முயற்சி செய்ய
 க் கூடாதா? உங்களுக்கு ஒருவர் துணிந்தால் நமது
 சைவமதாபிபரிபாலனத்துக்குப் பதினாயிரம்
 ரூபா கொடுப்பாரே. இவ்வர்களைக் கொண்டுனோ
 ரும் சமயபரிபாலனம் செய்வித்தல் வேண்டும்.
 கம்மவர்களின் முயற்சியினமே கன்முயற்சியின்மைக்கு
 க்காரணமாக இப்போது சிலகாலத்தில் நமது சமய
 விருத்திக்காக ஸ்ரீ கொத்தாரிக வேலுப்பிள்ளை ஸ்ரீ.
 கொத்தாரிக முத்ததம்பிரமுதலியவர்கள் சைவவித்தி
 யாசாலையின் உண்டாக்கவும் சைவப்பிரசங்கங்களைச் செ
 ய்விக்கவும் கற்று எல்ல உபாத்தியாயர்களே யாழ்ப்பா
 ணம் சைவபரிபாலனசபையாருக்கு எழுதிவரவழைக்
 கவும் இயற்றமுயற்சி செய்கின்றனரென்பதை யறிவ
 து பெருகு சந்தோஷம். "ஞாலங்கருதினும் கைகூடு
 து பெருகு சந்தோஷம்." என்று நமது திருவள்ளு
 வாக்யஞ்ஞைய திருகுறளின் கருத்திற்கேற்ப இவர்
 ளும் மற்றவர்களும் இயன்ற முயற்சியைத் தித்தி
 பெற, பெருங்கருணைக்கடவுளாகிய சிவபெருமான்தி
 ருவருள்புரிவாராகுக. இங்கனம்

ஞானையோபாதி.

இந்தவிஷயத்தைக்குறித்து மீட்டும் மீட்டும் எழுதத்
 ல் எமக்கு விரும்பன்று. கரம்முன்னர் எழுதியுள்ள
 வைகளைச் சிந்தைசமாதானத்தோடுமொசிப்பார்க்குமது
 கொண்கையின் ஆற்றம் இனிதபுலப்படும். அதிகம் எ
 முதுவதும் கடைசியாய் எழுதவதும் ஒருகொண்கை
 யையாட்டற்கு இயைந்த குறிகள் என்பதை நாம் சிதி
 தும் ஒத்துக்கொள்ளோம். நமது கிறிஸ்தவர் நாம் காட்
 டிய சியாயலினை அவ்வவற்றுக் குரிய சம்பந்தத்தில்
 க்கிப்பிதிதும் பந்தத்திற் படுத்துவதும் மயங்கவெல்ல
 துருபோது அறிவினார் மயங்குவார், விவகேசனும் மய
 ன்ருவார்? மயங்கார். மயங்கார். அறிவினார்க்கு நாம்
 இவ்விஷயத்தை எழுதினமல்லவே ஆதலினால் நமது
 கிறிஸ்தவர் கூறிய சம்புலவார்த்தைகளுக்காக நாம் இவ்
 கே மறுப்பெழுததல் மூற்றும் அகாவசியமாகும். அ
 வரது விதண்டைக் கட்டெல்லாம் நாம் எழுதிய விஷய
 த்திற்குநே தக்கமாதானம் அமைத்திடத்தலை அ
 ரிவுகடையார் இனிதாகான்பார். ஆயினும் இவ்விஷயத்
 தின் உண்மைத்திறையைச் சுருக்கமுறக் காண்டற்கு
 ப் பலர் விரும்புற்றிருந்ததினால் இதுகொகு அத்தியாத்
 ரமாயுள்ள சியாயத்தைமாதம் இன்னும் ஒருகால
 டுத்துக்காட்டும். முடிபடும்.

இந்தவிஷயத்தைக்குறித்து மீட்டும் மீட்டும் எழுதத்
 ல் எமக்கு விரும்பன்று. கரம்முன்னர் எழுதியுள்ள
 வைகளைச் சிந்தைசமாதானத்தோடுமொசிப்பார்க்குமது
 கொண்கையின் ஆற்றம் இனிதபுலப்படும். அதிகம் எ
 முதுவதும் கடைசியாய் எழுதவதும் ஒருகொண்கை
 யையாட்டற்கு இயைந்த குறிகள் என்பதை நாம் சிதி
 தும் ஒத்துக்கொள்ளோம். நமது கிறிஸ்தவர் நாம் காட்
 டிய சியாயலினை அவ்வவற்றுக் குரிய சம்பந்தத்தில்
 க்கிப்பிதிதும் பந்தத்திற் படுத்துவதும் மயங்கவெல்ல
 துருபோது அறிவினார் மயங்குவார், விவகேசனும் மய
 ன்ருவார்? மயங்கார். மயங்கார். அறிவினார்க்கு நாம்
 இவ்விஷயத்தை எழுதினமல்லவே ஆதலினால் நமது
 கிறிஸ்தவர் கூறிய சம்புலவார்த்தைகளுக்காக நாம் இவ்
 கே மறுப்பெழுததல் மூற்றும் அகாவசியமாகும். அ
 வரது விதண்டைக் கட்டெல்லாம் நாம் எழுதிய விஷய
 த்திற்குநே தக்கமாதானம் அமைத்திடத்தலை அ
 ரிவுகடையார் இனிதாகான்பார். ஆயினும் இவ்விஷயத்
 தின் உண்மைத்திறையைச் சுருக்கமுறக் காண்டற்கு
 ப் பலர் விரும்புற்றிருந்ததினால் இதுகொகு அத்தியாத்
 ரமாயுள்ள சியாயத்தைமாதம் இன்னும் ஒருகால
 டுத்துக்காட்டும். முடிபடும்.

க. இன்னம் உண்மை ஆகாதன்று நமது கிறிஸ்த
 தவர் சித்தசமாதானத்தோடு ஒத்துக்கொள்ளுகிறார்.
 ஆகவே, உண்மையே உண்மையாகும் என்பதே அவர்
 துணிபாயிற்று. அதாவது உண்மையின் நி உண்மை ஆ
 காத என்மறுபு. எனவே யாதொருபொருளின் நிச்ச
 கம் சிருட்டிக்கப்படுதலும் கூடாதென்பதை அவர் வா
 யினுற்றோரை சொன்னாராயினர்.

உ. செகோத்தத்திக்குச் குனியத்தை உபாதானமா
 க்க்கோடல் கூடாது என்று நமதுகேசர் மிகவற்புறுத்
 துகிறார். இந்நயம் வற்புறுத்தவார், தங்கடவுள்கொ
 ண்ட உபாதானம் "ஒன்றியில்லை" என்கிறார். "ஒன்
 றியில்லை" என்பது "குனியமோ" அன்றோ என்பதை
 அவரே கூறுக.

க. உண்மையின் ஒழிபெல்லாம் இன்னமையே என்
 பது நமதுகேசர்க்குப் பெரிதும் உடன்பாடேயாம். பிர
 பஞ்சஉபாதானத்துக்கு உண்மையை என்னதையும் அ
 வர் ஒழிக்கின்றார். பின்னை இன்னமையன்றோ ஆன்
 எஞ்சுகியப்பது, இவ்வின்மை உண்மையைப் பிறப்பி
 க்குமியோ? உண்மையைக்கொள்ளா தொழிந்தால்
 இன்னமையைக் கோடல்வேண்டும், இன்னமையைக்கொ
 ள்ளா தொழிந்தால் உண்மையைக் கோடல்வேண்டு
 ம். இரண்டினையும் கொள்ளாதொழிதல் கூடுமோமோ?

ச. இன்னம் ஒருபொருளல்ல என்று எமதுகேசர்
 கையைப் பெரிது வற்புறுத்துகிறார். நமது கடவுள்
 கொண்ட உபாதானம் யாதொரு பொருள் அல்ல என்
 கிறார். எனவே அவ்வுபாதானத்தில் பெறப்படுவது இ
 ன்மையன்றோ? இவ்வின்மை உண்மையைப் பிறப்பி
 க்கமாட்டுமோ?

கு. நங்கிறிஸ்தவர், நமது கடவுள் உபாதானம்
 கொண்டவர் என்பதல்லாமல் குனியத்தை உபாதான
 மாகக்கொள்ளவில்லை என்கிறார். இது "என் உண்
 மையிலில்லை, கள்ளப்பயலே என்றென்" என்பதனோ
 டுக்கும், இன்னம் என்பது யாதொருபொருளின் அ
 பாகம். உபாதானம் கொண்டவர் என்னுமிடத்துப்
 பெறப்படுவதும் இவ்வபாவமே. குனியத்தைக் கோ
 ண்டார் என்னுமிடத்தும் பெறப்படுவது இவ்வபா
 மே. ஆகவே உபாதானம் கொள்ளுமையே குனியத்த
 க் கொண்டமையென்றி மற்ருன்றல்ல. [குனியத்
 தைக்கொண்டார் என்பதனால் விளக்கப்படுவது யா
 தொருபொருளைக்கொண்டவர் என்பதல்ல. இதனை
 னையாகியதன்மம் இனிது விளக்கும். குனியம் என்ப
 து ஓர்பொருளன்று. அஃதோர் பதார்த்தமாகத்தீர்
 யாம். பதார்த்தம் பத - அர்த்தம்.]

சு. யாதொருபொருள் இல்லாததிருத்திச் செகம் சி
 ருட்டிக்கப்பட்டதென்பதல்லாமல், யாதொருபொருள்
 இன்னம் உபாதானமாகக் கொள்ளப்பட்டதில் தென்
 கிறார். யாதொருபொருள் இல்லாததிருத்தி, அமைக்கப்
 பட்ட சிருட்டி. யாதொருபொருளின் இன்னம் உபா
 தானமாகவே சிருட்டிக்கப்பட்டிருந்தல்வேண்டும். அ
 துமிக்க "யாதொருபொருளின் இன்னம் உபாதான
 மாகக் கொள்ளப்பட்டதில்லை" என்னும் சியாயம் சித்தி
 த்தற்கு, யாதொருபொருளின் இன்னம் உபாதான
 க் கொண்ப்பட்டிருந்தல்வேண்டும். அங்கனம்கொ
 ள்ளப்பட்டதொன் நிலையானால், இன்னமையே உபா
 தானமாய் முடியும் என்பதும், இஃதோர் அசம்பவமே
 என்பதும் இனிதபெறப்படுமாம்.

எ. நமது கடவுள் காரண கதிமாகக் செகத்தைச்
 சிருட்டித்தாராம். காரணகதிம் இன்னமையன்றோ?
 இன்னம் உண்மையைத் தருமோ? உண்மையைத் த
 ர்த்து இன்னம் யல்லவேன்றால், பின்னை எது? பிதி
 தோர் இன்னமையா? இல்லையே. உண்மையல்லாததெ
 ல்லாம் இன்னமையானே.

நமது கேசருக்கு சியாயதெரியையும் ஒத்துக்கொள்
 ன விரும்பும். குனியோபாதானத்தை எளிதத்துக்
 கொள்ள விரும்பும். இது இரண்டின் சமாதானவிரிதல்
 கூடாதாம். கடவுள் சர்வசாமர்த்தியர் எனினும், அச
 ம்பவங்களைச் செய்மயாட்டார் என்று மிக நிதானமா
 க் ஒத்துக்கொள்ளுகிறார். பின்னை உபாதானமில்லி
 [அதாவது இன்னம் காரணமாக] செகத்தைச் சிருட்
 டிக்கல் யாந்நயமோ?

இவ்விஷயம் பலர்க்குச் சுவைத்தல் கூடாததோர்
 குக்கும் தரிசுமாதலின், இதைக்குறித்து மீட்டும் மீ
 ட்டும் எழுதும் முறையாகாது.

குனியோபாதானத்தைக் குறித்துப் பேசுவதற்
 கன்பர்மாயோபாதானத்தை விளக்குமாறு நம்மை வரி
 க்கின்றார். ஒன்று பேசப்பெட்போது மற்றொன்றிற் பு
 ருதல் நமது கன்பர் ஒத்துக்கொண்டபின் அவருக்கு வி
 ரும்பமாயின் மாயோபாதானத்தை எடுத்துக்காதிக்க.

K. D.

none but the really deserving will in future become village Headmen. As matters now stand the village Headmen, being also unpaid by Government, are interested in the increase of crime rather than in its suppression.

LOCAL AND GENERAL.

Judicial—Mr. Constantine, our Police Magistrate, has returned from Mannar and resumed duties in the Police Court. Mr Woodhouse who had been acting for Mr. Constantine in the Jaffna Police Court has been temporarily appointed to act for Mr. Casie Chitty, at the Point Pedro and Chavakachery Courts for three weeks. We regret to hear that Mr. Casie Chitty is not quite well and has obtained three weeks leave of absence to recruit his health. He has had no leave since he came to this District some four years ago and requires some rest after the long spell of hard work he has had.

Medical—It is rumoured that Dr. Keegel, the Assistant Colonial Surgeon in charge of the Jail and the Out-door Dispensary here, would leave Jaffna soon on promotion. He will, it is said, have charge of the Jails in Colombo and will also be made a Lecturer in the Medical College. In the latter capacity, he will prove, we have no doubt, an acquisition to the College and will prove himself very useful. Dr. Johnson will be his successor in Jaffna.

The Maniyagarship of Vadamarachi East—Mr. Duraiswamy, a Clerk under the District Road Committee and a nephew of Mr. Kathiravelu Pillai, the veteran Police Magistrate of Kaits, has been appointed Maniyagar of Vadamarachi East. We congratulate him on his elevation to such a high and responsible office, and the Government on their happy choice.

—MR. KATHIRAYALU PILLAI, the well-known Shroff of Colombo, who has been spending a few months at Keerimalai, for the sake of his health, in the commodious Madam lately built by him, has left this for Colombo to be present at the wedding of his son, Mr. Namasiyayam, the Shroff of the Government Railway.

—A LECTURE was delivered at the Victoria Reading Hall on Tuesday the 5th Instant by Mr. Namasiyayam Pillai of Manipay who is a Graduate of the Madras University on "The Poet as the Moral Teacher of the Masses." Mr. Advocate Kanagasabai presided. There was a large audience, and an interesting and warm discussion followed the reading of the lecture.

Administration Reports—We have to acknowledge with thanks the receipt from Government of the Report for 1895 on Customs and Shipping by Mr. Reid, the acting Principal Collector; and the Report on the Western Province by Mr. Elliot, the acting Government Agent; and also the Sessional Papers and Administration Reports of 1892 bound in separate volumes.

CORRESPONDENCE.

"THE POET AS THE MORAL TEACHER OF THE MASSES."

To the Editor of the Hindu Organ.

Sir,

Having come across a notice that a lecture on the above subject was to be delivered at the Victoria Reading Hall on the 5th Instant by Mr. J. K. Namasiyayampillai B. A., I was persuaded to be present on the occasion. The subject of the lecture, of course, inspired great hopes in my mind, but, I should say, I was very much disappointed. I was listening to the lecture with all attention, but, I must confess I was unable to follow the drift of the lecture. I could not have made out the reasons set forth by the lecturer in support of his theories, nor could I have seen any conclusion arrived at by him. The arguments urged by him were only suicidal to his cause, as they directly charged the Poets with immoral teachings, instead of any moral lessons. The dark side of the poet was only pointed out, and the bright side was left quite untouched; and what was more amusing, when some of the speakers referred to the merits of certain Poets, the lecturer would not accept them as Poets.

The lecturer contrasted Poets with Philosophers and Historians and defined poetry in the sense of rhetoric. There is of course no work on Philosophy or History without rhetoric and according to the lecturer's own definition, any Philosopher or Historian is a Poet; and morals falling under the range of philosophy, it is a Philosopher who imparts moral education and not a Poet.

The accounts given of the Hindu heroes and heroines have more of philosophy in them than

poetry. It is before highly improper to treat the writers of these accounts in the light of Poets and to charge them with immoral teachings. These accounts have very deep meanings underlying them, and if the lecturer and others are not able to understand them, it is no fault of the writers. I would therefore say that no Poet or Philosopher can ever be a moral instructor unless he is properly explained by a competent Guru.

That the wife of Sivá is no other than His counter part or Might; that the serpents on His body are only an emblem of the Maya through which we are enabled to grasp Him; that the Ganga on His head is a token of the never ceasing protection extended by Him towards us; that His plays with Durga's wife are only a trial of her piety; that the mysterious account given of Subramaniya is only the formula of a soul's absorption in Deity; are abstruse philosophic questions of esoteric Hinduism, and the lecturer is greatly mistaken in confounding these Puranic statements with Poetry.

To me the lecturer seemed to have intended a wholesale attack on Hinduism and the religion of the Old Testament, while the subject of the lecture was left to be dealt with by some of the speakers.

A Hindu

EXTRACTS.

MERCY FOR CRIMINALS.

Mr. Hopwood, Q. C., M. P. Recorder of Liverpool, at the annual meeting of the Humanitarian League at the Ideal Club, Tottenham-court-road, on Tuesday, read a paper entitled "A Plea for Mercy to Criminal Offenders." He said that after the noble efforts of Howard, Romilly, and Mackintosh, and the amending Acts passed by Lord John Russell, self-satisfaction came over the nation. It was believed that the limits of moderation and mercy had been reached. Long imprisonment was common, and justice was blind and deaf to all but a shallow and imperfect consideration for and law order. The idea was that it was possible to stamp out crime by crushing sentences. Similar arguments long supported the capital punishment which once attended nearly every felony down to the picking of a pocket, and yet at every softening of the criminal law there had been an absence of the dreaded increase of crime. It had been happily expressed that imprisonment began to harden a man the moment it had ceased to punish him. He had found instances of men who for trifling offences had spent 30 or more years in goal. There could be no more effective maturing of an offender into a ruffian. He had had over 40 years' experience of the administration of the criminal law. It had been his lot to deal with over 3,747 prisoners up to the end of 1893, and upon them he had inflicted 3,000 years of punishment less than his predecessor, according to his scale, would have felt himself compelled to give. Yet the head constable had reported for the second time that Liverpool had never been so free from crime. He had often seen the punishment more brutal than the crime. The commonplace idea that savage repression and "stamping out" were the fitting means of treating crime belonged to past ages of ignorance. A resolution was passed urging on the Home Secretary the need of a thorough revision of the criminal law and a full inquiry into the present system of prison government.

—The 'Times.'

THAT IRREPRESIBLE NORTH.

Jaffna is a queer sort of place indeed. It is always at sixes and sevens about one grievance or another—always airing its complaints which seem ever to be unredressed—ever thrown in the back-ground, by some genius—one would think. We have had distribses against the administration of this on the ground that the incumbency of the Agency had long since become stale, and an impatient cry for fresh-blood went up. Then its Railway Committee got tackled because its somnolent state made it generally believe that the whole scheme was going to the dogs. Matters, however, remain in statu quo ante bellum, and Jaffna has occasionally the proud satisfaction of hearing that some one or other of the little extensions constantly cropping up down South, is having its construction or its survey sanctioned. How the conservative party chuckles! Blessed relief for Jaffna that! Then the outcry for a Municipal or Local Board sprang up when the cholera created a scare. The out cry got the usual paternal dose of cold water. It died from inanition because the officials had backbone and the "public-spirited independent gentlemen" who constitute the Jaffna public had none! "One for us" said the veteran party. The prospects of a Local Board and the Jaffna Railway will remain in the womb of time unless the Pension List or a Knighthood comes to our relief. The ball, however, must be kept rolling and the end of the stick caught this time is marked "RETRENCHMENT." There seems to be a wonderful lot of unanimity about this, whatever else lacked that element. The Jaffna papers say "ditto" to one another nod and laugh in complacent self-satisfaction that they have at last found common ground. Everybody votes for retrenchment because it affects nobody but the officials concerned. The first to go is the Assistant Collector of Customs at Jaffna, whose snug appointment is a sinecure, but who is too expensive a luxury to keep for a stop-gap. The reduction of this appointment to a senior sub-collectorship will be a boon to junior Customs officers and an act of downright retrenchment. The experiment of smugging this office into the Police Magistracy which has been tried, has failed. In the first place fledgling Civilian don't do for the Jaffna Bench. You want there a man whom it will require to rise very early in the morning to beat. In the second place, it was found that the combined offices had too much work for one man. The Customs and Kachcheri Assistant—kindred snuggeries—however dovetail. The next in order for demolition is the Deputy Fiscalship, at least as

existing. This functionary here is the Assistant Superintendent of Police. What blending, ye gods! This pluralist draws the salary of a third class Civil Servant. The Civil Procedure Code has deprived Fiscals of that part of their duty which required the exercise of brain power, viz. the investigation into claims, and Fiscal this has been reduced to a mere machine. Now we pay this machine at Jaffna very nearly Rs. 6,000 a year when a trained clerk will do the work for very much less. It does seem after all when one ponders upon the particularities of this peculiar place that it indeed is the Nazareth of our tight little Island from which no good thing can ever come. Indeed it stands comparison with the proverbial dunghill which won't stand digging for the odours it envelopes at each turn up of its substance. There is plenty of room for retrenchment here and any political financier bent on official cheese-paring will find in these regions of overgrown establishments his happy hunting grounds.

Amen.

—Independent

Swami Vivekananda, the Representative of the Hindu Religion at the PARLIAMENT of RELIGIONS in Chicago.

OPINIONS OF THE AMERICAN PRESS ON SWAMI VIVEKANANDA.

During his stay in the city, which was happily prolonged by the cancellation of engagements farther west, Vivekananda met many of the best people in the city, who found their time well spent in discussing religious and metaphysical questions with him. But it was woe to the man who undertook to combat the monk on his own ground, and that was where they all tried it who tried it at all. His replies came like flashes of lightning, and the venturesome questioner was sure to be impaled on the Indian's shining intellectual lance. The workings of his mind, so subtle and so brilliant, so well stored and so well trained, sometimes dazzled his hearers, but it was always a most interesting study. He said nothing unkind for his nature would not permit that. Those who came to know him best found him the most gentle and lovable of men, so honest, frank and unpretending, always grateful, for the many kindnesses that were shown him. Vivekananda and his cause found a place in the hearts of all true Christians. It is to the credit of Dr. Breeden that, knowing what Vivekananda would say, he brought him here to address the members of his congregation. He did not look at it as one woman did, who tried to get Dr. Breeden to suppress the monk's address wherein he criticised some features of the Christianity because it would prevent Christians from going to hear him. Dr. Breeden thinks that a religion that cannot stand discussion, or being looked at from the other side, is not of much account. So with the polished Hindoo: he feared not to meet, single-handed and alone, the combined attacks of all Christians of America. He had that much confidence in his religion. Yet he did not seek to proselytise. Although his knife cuts deep sometimes, it is like that of the surgeon, in that it cuts only to be kind. He sifts out the good from the bad and the dead in Christianity with a fine discrimination. Having no superstitious fear to restrain him the oriental scholar does not hesitate to assail what is weak in Christianity or Christendom, and we are a very narrow-minded people if we cannot profit from his criticisms, even if they do sometimes go too far.—IOWA STATE REGISTER.

The most impressive figure of the Parliament was Swami Vivekananda. * * * No one expressed so well the spirit of the Parliament did the Hindu monk. * * * He is an orator by divine right and his strong intelligent face in its picturesque setting of yellow and orange was hardly less interesting than his earnest words, and the rich, rhythmic utterance he gave them.—NEW YORK CRITIC, Nov. 7, 1893.

Of the many learned men of the East who took part in the great World's Parliament of Religions, Vivekananda was the most popular favorite, and when it was known that he was to speak thousands were turned away for want of room. Nor was it curiosity alone that drew the masses; for those who heard him once were so impressed by the magnetism of his fine presence the charm and power of his eloquence, his perfect command of the English language and the deep interest in what he had to say, that they desired all the more to hear him again.—DR. H. W. THOMAS OF CHICAGO, a leading clergyman.